

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 985/2019
02.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гуњића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 1К.бр.14/18 од 14.01.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 424/19 од 06.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гуњића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 1К.бр.14/18 од 14.01.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 424/19 од 06.06.2019. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву 1К.бр.14/18 од 14.01.2019. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити под условом да окривљени у року проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и истовремено је окривљени осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће му бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности забрана присуствовања фудбалским утакмицама ФК „ББ“ из ... у трајању од 1 године од дана правноснажности пресуде, а која ће се извршити тако што ће се окривљени лично јављати непосредно пре почетка времена одржавања одређених фудбалских утакмица ФК „ББ“ из ... у Полицијску испоставу, Полицијске управе у Краљеву и боравити у њиховим просторијама за време одржавања фудбалске утакмице, а ако окривљени прекрши забрану присуствовања фудбалским утакмицама ФК „ББ“ из ... суд ће опозвати изречену условну осуду. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 2.540,00 динара и паушал у износу од 3.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 424/19 од 06.06.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Вишег суда у Краљеву 1К.бр.14/18 од 14.01.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Иван Гуњић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреда одредаба члана 16. став 5, члана 68. став 1. тачка 10), члана 425. ЗКП и члана 438. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи правноснажне пресуде Вишег суда у Краљеву 1К.бр.14/18 од 14.01.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 424/19 од 06.06.2019. године или само другостепену пресуду и то тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да у целини или делимично укине наведене пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати Вишем суду у Краљеву на поновни поступак и одлучивање, али пред измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП, при чему не прецизира који конкретно став и тачка члана 438. ЗКП је у питању, али се из дела навода којима образлаже битну повреду одредаба кривичног поступка од стране нижестепених судова може закључити да се правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП. Ово

имајући у виду да бранилац наводи да је суд побијану правноснажну пресуду незаконито засновао на исказу сведока ВВ, главног фудбалског судије меча, датом на записнику састављеном пред Вишим јавним тужиоцем у Краљеву, обзиром да се одбрана противила читању исказа наведеног сведока оптужбе и инсистирала да се он непосредно испита на главном претресу у присуству окривљеног и браниоца, а чиме је по ставу браниоца суд окривљеном истовремено ускратио и право на одбрану из члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер одредба члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП омогућава суду да на главном претресу, и без сагласности странака, изведе доказ и то путем вршења увида или читања садржине записника о исказу испитаног сведока који је умро, душевно оболео или се не може пронаћи или је његов долазак пред суд немогућ или знатно отежан због старости, болести или других важних разлога. Упознавањем на главном претресу одржаном дана 14.01.2019. године са садржином записника о исказу сведока ВВ, који је он дао пред Вишим јавним тужиоцем у Краљеву дана 13.02.2018. године под бројем КТ.бр.94/17, и то вршењем увида у наведени записник и његовим читањем, уместо непосредног испитивања сведока ВВ на главном претресу, а из разлога јер је долазак овог сведока пред суд знатно отежан пошто се према подацима из списка предмета исти не налази у месту свог пребивалишта, већ на раду у Словенији и Аустрији, суд је поступио у свему законито, сагласно процесној одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, те је извео дозвољен доказ. Следствено наведеном, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказ на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те да стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи браниоца окривљеног у делу у којем истиче да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим по закону није кривично дело, већ да се у конкретном случају евентуално може радити о прекршају из области јавног реда и мира, обзиром да, по ставу браниоца, из става 1. члана 344а КЗ, а нарочито из става 4. овог члана, јасно произилази да је за постојање кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ неопходно да је услед радње извршиоца дела дошло до нереди, а што овде није случај, јер се оно за шта се терети окривљени збило после избијања нереди. Изнетим наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по налажењу Врховног касационог суда, правноснажне пресуде суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Основни облик кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика („Службени гласник Републике Србије“, број 111/2009 од 29.12.2009.године, са ступањем на

снагу дана 06.01.2010. године), који је био на снази у време извршења предметног кривичног дела и у време доношења побијаних правноснажних пресуда, чини лице које физички нападне или се физички обрачунава са учесницима спортске приредбе или јавног скупа, врши насиље или оштећује имовину веће вредности приликом доласка или одласка са спортске приредбе или јавног скупа, унесе у спортски објекат или баца на спортски терен, међу гледаоце или учеснике јавног скупа предмете, пиротехничка средства или друге експлозивне, запаљиве или шкодљиве супстанце које могу да изазову телесне повреде или угрозе здравље учесника спортске приредбе или јавног скупа, неовлашћено уђе на спортски терен или део гледалишта намењен противничким навијачима и изазове насиље, оштећује спортски објекат, његову опрему, уређаје и инсталације, својим понашањем или паролама на спортској приредби или јавном скупу изазива националну, расну, верску или другу мржњу или нетрпељивост засновану на неком дискриминаторном основу услед чега дође до насиља или физичког обрачуна са учесницима.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, те да из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде произилази да је окривљени АА кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ извршио једном од алтернативно предвиђених радњи извршења овог облика кривичног дела и то тако што је "... у урачунљивом стању, свестан да је овакво његово дело забрањено, чије је извршење хтео, физички напао учесника спортске приредбе, тако што је у 72. минути фудбалске утакмице између клубова ФК „ББ“ из ... и ФК „ГГ“ из ..., као играч ФК „ББ“ из ..., након што је домаћа екипа постигла погодак, у току прекида до кога је дошло због метежа између играча на терену, утрчао са клупе резервних играча на терен и оштећеном ДД, играчу фудбалског клуба ФК „ГГ“ из ..., задао један ударац затвореном шаком у пределу доње усне од ког ударца је оштећени пао на земљу и нанео му лаку телесну повреду у виду благог црвенила слузокоже доње усне“, а у време и на месту како је то ближе описано у изреци пресуде, то по налажењу Врховног касационог суда јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, за које је он у овом кривичном поступку оптужен и правноснажно оглашен кривим.

По налажењу Врховног касационог суда, код радње извршења основног облика кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ која је стављена терет окривљеном и за коју је он у конкретном случају оглашен кривим и то физички напад на учесника спортске приредбе, као једне од алтернативно предвиђених радњи извршења предметног кривичног дела, за постојање кривичног дела није неопходно да је услед радње окривљеног дошло до нереда, како то погрешно у захтеву наводи бранилац окривљеног, већ је довољно то да је окривљени физички напао учесника спортске приредбе, при чему физички напад подразумева агресивно деловање усмерено на тело пасивног субјекта које не мора увек да обухвати и непосредни физички

контакт, нпр. замах руке или ноге или бацање неког предмета на пасивног субјекта. Наиме, за постојање тежег облика кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу предвиђеног у ставу 4. члана 344а КЗ неопходно је да је извршењем дела из става 1. тог члана дошло до нереди у коме је неком лицу нанета тешка телесна повреда или је оштећена имовина веће вредности, а окривљеном у конкретном случају овај тежи облик кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 4. КЗ није ни стављен на терет, нити је он за исти оглашен кривим. Имајући у виду наведено, то, по налажењу Врховног касационог суда, нижестепени судови нису побијаним правноснажним пресудама учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног АА, а како се то неосновано указује у поднетом захтеву браниоца окривљеног.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева, као разлог његовог подношења, наводи повреду одредбе члана 16. став 5. ЗКП, истицањем да како у току кривичног поступка није на несумњив начин доказано да је окривљени АА извршио кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ за које је оптужен, то је суд морао да применом начела *in dubio pro reo* реши у корист окривљеног и да га ослободи од оптужбе. Поред тога, бранилац окривљеног указује и на повреду одредбе члана 425. ЗКП, истицањем да како првостепена пресуда није објављена истог дана када је и донета, већ два дана касније, то је првостепени суд морао да се у својој пресуди позове на одредбу члана 425. ЗКП.

Осим тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да су нижестепени судови учинили битну повреду одредаба кривичног поступка, јер је изрека првостепене пресуде противречна сама себи и датим разлозима, те да у побијаним пресудама нису наведени разлози о битним чињеницама, а и они разлози који су дати су нејасни и контрадикторни, као и да о битним чињеницама постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуда о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, при чему другостепени суд није дао оцену свих жалбених навода одбране, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да нема доказа о узрочно-последичној вези између радњи окривљеног АА и повреда оштећеног ДД, те да изведеним доказима није на несумњив начин утврђен механизам настанка повреде код оштећеног и о којој врсти повреде је реч, обзиром да су искази испитаних сведока контрадикторни, а није обављено судско-медицинско вештачење, те затим бранилац оспорава лекарску документацију за оштећеног, записник са утакмице Фудбалског савеза Рашког округа од 19.11.2017. године и извештај Фудбалског савеза Рашког округа од 04.01.2018. године, као

нејасне, непотпуне и контрадикторне доказе, а истиче се и да је суд одбио више доказних предлога одбране који су од одлучног значаја за правилно и потпуно разјашњење чињеничног стања. Изнети наводи браниоца окривљеног по налажењу Врховног касационог суда у битном представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцене доказа дате од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 16. став 5, члана 425. и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гуњића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на повреде закона наведене у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић